

Neden Kader Deyip Geçeriz?

İçeriği Yazan: [Selvihan ÇİĞDEM](#) [1] Zaman: Paz, 22/04/2012 - 13:15

Yazar: Selvihan ÇİĞDEM

Her zaman söylemişimdir. Yaşam bizim karşımıza bir şeyler çıkarmaz. Bizler yaşamı karşılarız. O yüzden **“kader”** kavramına da hiçbir zaman inanmamışım. Çünkü iyisiyle kötüsüyle, doğrusuyla yanlışıyla yaşamımıza yön veren ve onu biçimlendiren bizleriz. Dolayısıyla yaptığımız her eylemden sorumluyuz. Çekip birisini vurduğumuzda hukuken alacağımız ceza sonrası, kaderim buymuş demek gülünç olmanın ötesinde aymazlık göstergesidir.

Ülkede sürekli kötüye gidişin altında yatan psikolojik, sosyolojik, ekonomik nedenlere bakılmaksızın inanç gereği(!) **“kader”**in arkasına sığınmak kolaya kaçmaktan başka bir şey değildir. Yalnız bu noktada şöyle bir sorun var: Kadere kendisi inanmayıp bununla başkalarını kandırmaya çalışırken işini yürütenler ile kadere inanıp bununla yetinmeyi bilenler. Elbette ki bu ayrımın ince ayrıntıları var. Şimdilik kabataslak bir görüntü çizdik, kader denilen şeye mercek tutmak adına.

Gaziantep’te 17 yaşında bir genç 85 yaşındaki dedesinin ölümünden sorumlu gördüğü Doktor Ersin Arslan’ı bıçaklayarak öldürdü. Bu olay gerçekleşmeseydi -ki keşke gerçekleşmeseydi- Dr. Ersin Arslan’ın yaşam öyküsünü ben dâhil birçok kimse bilemeyecekti. Marangozluk yapan orta halli bir babanın okuttuğu Dr. Arslan altı çocuklu bir ailenin üniversite okuyan tek çocuğu. Kendini hayat kurtarmaya adanmış, hizmet için memleketini seçen genç ve idealist bir doktor. Kadere bak ki (!) sen çalıştığın hastanede üstelik görev başındayken bıçaklı saldırı sonucu hiç yoktan yere yaşamını yitir. Öldüren ise henüz reşit bile değil; sözüm ona dedesini çok seven bir torun, kendi kafasınca bir yargıya varıyor, güya acısı ile, gelip dedesinin ölümüne neden olduğunu düşündüğü doktoru bıçaklayarak öldürüyor. Bak sen şu kaderin işine!

Bu olay, psikolojisi bozuk ülkede, binlerce benzeri bulunan olaylardan yalnızca biri bizim ekranlardan izlediğimiz. Yine bu olay aslında ne kadar şiddete yatkın bir toplum olduğumuzun ve daha da fazlasının acı bir göstergesi aynı zamanda. Şiddet mağduru doktor, öğretmen, öğrenci, kadın, çocuk... Sıralamaya kalksak liste uzar gider. Ama nasıl bu hale geldiğimizi araştırmak, sorgulamak eleştirmek aklımıza gelmez. Kader der geçeriz. “Ne yapalım kaderi böyleymiş(!)”

Babam yoksul sayılacak derecede çiftçi bir ailenin beş çocuğundan okuyan ve memur olan tek çocuğu. Okul yaşamının her devresi yoksulluklarla geçmiş. Liseyi sağ-sol olaylarının şiddetli yaşandığı, kahvehanelerin, otobüs duraklarının tarandığı bir dönemde okumuş. Hatta babası tarafından okuldan alınmak istenmiş ama o okumakta karar kılmış. Sosyalist düşünceleri lise yıllarında kazanmış. Eline geçen parayı kitaba yatırmış. Okuldan çıkınca hemen iş bulamamış, memur olana kadar deyim yerindeyse ne iş olsa yapmış. Kader bu ya memur olunca da ne uzar ne kısılır misali bir aylığın gözüne bakmış. Bu yüzden okumanın ve çalışmanın değerini en iyi bilenlerden. Ben küçükken her zaman “sen oku ben sırtımda taş taşıyım gerekirse” derdi. “Yeter ki oku!” Bende de küçüklükten beri bir sevda okuma yazma. Fakülteyi kazandığımda benden çok sevinmişti annemle babam “kızımız öğretmen olacak” diye. Şimdi de kardeşim okuyor, yine aynı sevinç yine aynı telaş...

Kuşkusuz her çocuk değerlidir anne babanın gözünde. Emek verilir, hatta kendisini dünyaya getiren anne babadan çok sevilir. Beslenir, büyütülür, okutulur, evlendirilir... Hatta bizim gibi aileye düşkün bir toplumda çocuğun üstünden kolay kolay elini çekemez anne baba. Hele bir de okuyorsa o çocuk, yemez yedirir giymez giydirir, el üstünde tutar. Onunla birlikte okur, onunla birlikte mezun olur. Gün gelip çocuğunun kör bir kurşuna, alçakça kurulan mayın tuzağına ya da gözü dönmüş bir katilin

bıçağına hedef olacağını aklına getirmes. Getirmes ama bir hain çıkar ve senin yıllarca verdiğin emeği o bir çırpıda bozar atar; emek nedir hiç bilmeden, anlamadan. İşin daha da kötüsü bunun adı **“kader”** olur. Sonra da denir, kim geçebilir ki önüne?!

Bazı değerler vardır kolay yetişmez. Bazı değerler vardır yerine yenisinin konması uzun bir süreç gerektirir. Bazı değerler vardır yerine konulmaz. Sen çocuğunu zorluklar içinde okut, çocuğun doktor olsun, vatanına milletine hizmet vermek için geldiği memleketinde, çalıştığı hastanede acımasızca öldürülsün. Bunun adına da **“kader”** densin! Pes!

Bilim insanlarının, sanatçıların, yazarların, subayların en verimli çağında terör örgütü kurmak ve terör örgütüne üye olmaktan(!) içerde tutulduğu ve etkisizleştirildiği, hukukun saf dışı bırakıldığı, öğrencilerin, hakkını arayanların coplandığı, yollarda sürüklendiği bir dönemde zaten her şey başımıza kaderden geliyor(!) ya da yukarıda belirttiğimiz gibi kadere kendisi inanmayıp bununla başkalarını kandırmaya çalışırken işini yürütenler, kadere inanıp bununla yetinmeyi bilenleri böyle kandırıyor.

Gerçi şaşırmamak gerek şu **“kader”**in işine. Ne diyordu başbakan hazretleri dindar ve kindar gençlik yetiştirmek istiyoruz! Meyvelerini toplamaya başladı bile şimdiden.

Selvihan ÇİĞDEM

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

unutmayın ki o doktoru

İçeriği Yazan: gizmom2b1(Doğrulanmamış) Zaman: Pzt, 26/11/2012 - 20:22

unutmayın ki o doktoru öldüren gençte bir insan.Ve ne saçmadır ki bunu bile hükümete ya da sizin oy vermediğiniz ülke yönetenlere bağlamanız ne kadar acı. Ayrıca herşeyi okumak araştırmak yetersiz kalabilir bir de görüp yaşamak gerek.Tabi bunu siz gibi kader deyip geçiştirmeyen AYDINIM diye kendini tabir edenler blir. Olaylara yorum yapmak basit bir iş.Hele hele sizin basite indirgeyip sadece ağız ucuyla söylediğiniz KADER kelimesi. Peki yarın başınıza gelenlere ya da ilerde yaşayacaklarınıza ne isim vereceksiniz ? Ben bir gaziantepli olarak sizin sadece bir olayı basitçe araştırıp yorum yaptığınız kanaatindeyim.Sıradan bir insan bile hatta bir çocuk bile internet yoluyla çok şeye ulaşabilir.Ama görmek ve yaşamak daha farklı deneyimler sağlar insana.Siz sadece yazılan cizilene yorum yapmissınız. İyi yazılar size

- [Güncel](#) [2]

Kaynak URL (29/04/2024 - 09:27 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/neden-kader-deyip-geceriz>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/selvihan-cigdem>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>